

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 16 października 1946 r.

Nr 50

TREŚĆ:

USTAWA SKARBOWA

Poz.: 284 — z dnia 20 września 1946 r. na okres od 1 kwietnia 1946 r. do 31 grudnia 1946 r.

523

284

USTAWA SKARBOWA

z dnia 20 września 1946 r.

na okres od 1 kwietnia 1946 r. do 31 grudnia 1946 r.

Art. 1. Upoważnia się Rząd do czynienia:

I. wydatków bieżących do kwoty 39.326.608.301 zł, a mianowicie:

a) wydatków administracji do kwoty 36.229.394.601 zł,

b) wydatków na dopłaty ze Skarbu na pokrycie niedoborów eksploatacyjnych przedsiębiorstw i zakładów państwowych do kwoty 2.997.213.700 zł,

c) dopłaty do funduszków 100.000.000 zł zgodnie z załączonym budżetem na okres od 1 kwietnia do 31 grudnia 1946 r.;

II. wydatków majątkowych do kwoty, ustalonej w planie sfinansowania inwestycji na okres od 1 kwietnia do 31 grudnia 1946 r.

Art. 2. (1) Na pokrycie wydatków, wymienionych w art. 1, służą:

I. dochody bieżące w kwocie 35.868.028.077 zł, a mianowicie:

a) dochody administracji w kwocie 21.186.048.077 zł,

b) wpłaty przedsiębiorstw i zakładów państwowych w kwocie 297.254.000 zł,

c) wpłaty monopolów państwowych w kwocie 14.384.726.000 zł;

II. źródła dochodowe ustalone w planie sfinansowania inwestycji na okres od 1 kwietnia do 31 grudnia 1946 r.

(2) Upoważnia się Rząd do dokonywania operacji kredytowych na pokrycie niedoboru budżetowego.

Art. 3. Wydatki państwowe (art. 1) mogą być czynione, o ile ustawa niniejsza inaczej nie postanowi (art. 6), tylko na te cele i w tych kwotach, które zostały ustalone w odpowiednich paragrafach budżetu.

Art. 4. Kredyty przewidziane w budżecie na okres 1. IV—31. XII. 1946 r. (art. 1) będą otwierane przez Ministra Skarbu miesięcznie lub kwartalnie w drodze ustalenia ich wysokości.

Art. 5. (1) Wydatki mogą być dokonywane tylko do rąk wierzycieli.

(2) Minister Skarbu ma prawo w uzasadnionych przypadkach zezwolić na wyjątki od tej zasady.

(3) Utrzymywanie oddzielnych kas i rachunków bieżących w instytucjach kredytowych wymaga zgody Ministra Skarbu. Nie dotyczy to przedsiębiorstw, zakładów i monopolów państwowych.

Art. 6. (1) Minister Skarbu ma prawo na wniosek właściwego Ministra:

A. przenosić kredyty:

a) w wydatkach bieżących administracji między wszystkimi paragrafami w obrębie każdej części bez zwiększenia jednak etatów osobowych i wydatków na płace,

b) w planach finansowo-gospodarczych przedsiębiorstw i zakładów państwowych, monopolów i funduszków między wszystkimi paragrafami rozchodów bieżących;

B. przenosić kredyty rezerwowe (część 26 §§ 14 i 15) na wszystkie części budżetu;

C. zwiększać wydatki:

a) w części 3 Prezydium Rady Ministrów dział 2a „Biuro Rewindykacji i Odszkodowań Wojennych przy Centralnym

Urządzenie Planowania“, § 2b „Premie“ w miarę wzrostu dochodów w dziale 2b „Biuro Rewindykacji i Odszkodowań Wojennych przy Centralnym Urzędzie Planowania“, § 17 „Opłaty za rewindykację maszyn i urządzeń“;

- b) w części 9 Ministerstwo Sprawiedliwości, dział 2 „Wymiar Sprawiedliwości“ § 19 „Organizacja sądów ubezpieczeń społecznych“ do wysokości dochodów, dział 2 „Wymiar Sprawiedliwości“ § 19 „Wpłaty na organizację sądów ubezpieczeń społecznych“;
- c) w części 15 Ministerstwo Oświaty, dział 8 „Fundusz Szkół Zawodowych“, § 27 „Dotacje dla wyższych szkół zawodowych“ i § 28 „Dotacje dla niższych i średnich szkół zawodowych“ do wysokości dochodów, dział 8 „Fundusz Szkół Zawodowych“, § 27 „Udział w opłatach rejestracyjnych od przedsiębiorstw i zajęć“;
- d) w części 17 Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej, dz. 1 „Zarząd Centralny“, § 15 „Nadzór nad instytucjami ubezpieczeń społecznych, do wysokości dochodów w dz. 1 „Zarząd Centralny“, § 15 „Opłaty za nadzór nad instytucjami ubezpieczeń społecznych“;
- e) w części 20 Ministerstwo Zdrowia, dział 7 „Państwowy Zakład Higieny“ § 16 „Koszty prowadzenia i wydatki laboratoryjne“ do wysokości dochodów w dz. 7 „Państwowy Zakład Higieny“ § 16 „Analizy i Ekspertyzy“;

D. zwiększać rozchody w planach finansowo-gospodarczych przedsiębiorstw i zakładów państwowych, monopolów i funduszków, o ile nie spowoduje to zmniejszenia wpłaty do Skarbu lub zwiększenia dopłaty ze Skarbu.

(2) O dokonaniu zmian, przewidzianych w ust. (1), Minister Skarbu zawiadamia natychmiast Prezesa Rady Ministrów i Biuro Kontroli przy Prezydium Krajowej Rady Narodowej.

(3) Upoważnia się Ministra Skarbu do zwiększania wydatków Krajowej Rady Narodowej i Biura Kontroli przy Prezydium K.R.N. do wysokości, określanej każdorazowo przez uchwały Prezydium Krajowej Rady Narodowej.

Art. 7. (1) Fundusze mogą być tworzone jedynie na podstawie uchwały Rady Ministrów, powziętej na wniosek Ministra Skarbu.

(2) Fundusze, wymienione w ust. (1), będą objęte budżetem (grupa D).

(3) Minister Skarbu przeprowadzi likwidację funduszków nie odpowiadających warunkom ust. (1).

Art. 8. (1) Liczba funkcjonariuszy, zatrudnionych w administracji cywilnej, nie może w obrębie każdej części tak w liczbie ogólnej, jak i w poszczególnych grupach uposażenia prze-

kraczać ilości etatów osobowych, ustalonych w załączonym do niniejszej ustawy wykazie.

(2) Obsadzenie etatów w poszczególnych grupach uposażenia ponad ilość przewidzianą w wykazie może nastąpić tylko przy zmniejszeniu o tę samą ilość obsady etatów w grupach wyższych.

(3) Zwiększenie etatów osobowych ponad ilość ustaloną w ust. (1) może nastąpić tylko na podstawie uchwały Rady Ministrów powziętej na wniosek Ministra Skarbu.

Urzednicy winni przekroczenia etatów osobowych ponoszą niezależnie od odpowiedzialności dyscyplinarnej solidarną odpowiedzialność materialną za straty Skarbu Państwa.

(4) Warunki, wymienione w ust. (1)–(3), nie dotyczą funkcjonariuszy Krajowej Rady Narodowej i Biura Kontroli przy Prezydium K.R.N. Normowanie etatów w tych instytucjach odbywa się na podstawie uchwał Prezydium Krajowej Rady Narodowej.

Art. 9. Upoważnia się Ministra Skarbu do zwiększania wydatków w poszczególnych częściach budżetu na płace na podstawie dekretów o uposażeniu funkcjonariuszy państwowych, sędziów i prokuratorów, funkcjonariuszy służby bezpieczeństwa i wojska; na emerytury na podstawie dekretu o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy państwowych i zawodowych wojskowych oraz na ubezpieczenia społeczne.

Art. 10. (1) Kredyt na rachunku otwartym w Narodowym Banku Polskim, z którego Skarb Państwa korzysta na podstawie art. 32 dekretu z dnia 15 stycznia 1945 r. o Narodowym Banku Polskim (Dz. U. R. P. Nr 4, poz. 14), stanowi do wysokości 13.000.000.000 zł kredyt bezprocentowy, zaś powyżej tej kwoty — kredyt oprocentowany.

(2) Wysokość oprocentowania ustala Rada Ministrów na wniosek Ministra Skarbu.

Art. 11. (1) Kredyty otwarte na wydatki bieżące (art. 1 p. I) wygasają z dniem 31 grudnia 1946 r.

(2) Minister Skarbu ma prawo na wniosek właściwego Ministra przenosić kredyty na wydatki majątkowe (art. 1 p. II), nie wykorzystane do dnia 31 grudnia 1946 r., na następny okres budżetowy.

(3) Przepisy ust. (1) i (2) stosuje się odpowiednio do kredytów otwartych na podstawie art. 6.

Art. 12. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 13. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 kwietnia 1946 r.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:

Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:

Edward Osóbka-Morawski

w/z Minister Skarbu:

Tadeusz Dietrich